

11-06-2023 Dag van de vrijwilliger

Welkom op deze zondag die bij ons in het teken staat van de vrijwilliger. Een belangrijke dag, want zoals steunpilaren ons kerkgebouw overeind houden, zo is de vrijwilliger drager van deze gemeenschap die wij graag noemen 'huis van God en huis voor de buurt'. Opgebouwd uit levende stenen die zingen en zorgen, bidden en brengen, leren en luisteren, thuis en toevlucht proberen te zijn. Als wij deze dag niet hadden uitgekozen als vrijwilligersdag, zouden wij, zoals in andere kerken, vandaag Sacramentsdag vieren. Dat is de dag waarop de liturgie dat sacrament in het middelpunt zet waarin God op de meest directe manier onder ons aanwezig komt. Sacramentsdag gaat over het lichaam van Christus, het woord waarmee wij de communie ontvangen, het eucharistisch brood dat wij elke zondag delen. Eigenlijk passen Sacramentsdag en vrijwilligersdag wonderwel bij elkaar. Tussen de lezingen zal het koor zingen 'Ave verum corpus', 'gegroet werkelijk lichaam', dat is het Lichaam van Christus, zoals het tegenwoordig komt in de communie. Lichaam van Christus is ook de naam voor de Kerk waarin wij bij elkaar horen; elk van ons met haar/zijn eigen gaven. Wij hebben alle reden om dankbaar te zijn en het Lichaam van Christus volop te vieren.

Gebed

Eeuwige, U bent ons nabij en toont ons uw barmhartigheid. Wees hier midden onder ons aanwezig en schenk ons de genade Lichaam van Christus te mogen zijn: dat wij samen bouwen aan een gemeenschap waar het goed is om te leven; waar allen zorg dragen voor elkaar, en elkaar tegemoet treden met de liefde die Uzelf ons schenkt in Jezus Christus, uw werkelijk lichaam en bron van verbinding tussen ons allen. Amen

1 Kor. 12:18-22

Mattheus 25:35-40

Overweging

Stel u voor dat u op dit moment wordt uitgenodigd plaats te nemen naast iemand die u niet kent. U wordt uitgenodigd kennis te maken met elkaar.

In de ontmoeting die dan volgt gaan waarschijnlijk twee vragen een belangrijke rol spelen: 'wie ben je?' en 'wat doe je?' Die twee vragen grijpen heel erg in elkaar. We onderscheiden ze nauwelijks van elkaar. Voor een eerste kennismaking is het vaak voldoende de naam te noemen en de belangrijkste bezigheden op te sommen: 'Ik ben die en die (noem mijn naam) en werk als vrijwilliger in de Antonius van Padua kerk (geef enkele details)'. Als de kennismaking verder gaat, blijkt de eerste vraag 'wie ben je?' vaak iets moeilijker te beantwoorden dan de tweede 'wat doe je?'. Het uiterlijk ligt meer voor de hand dan het innerlijk. Wat je doet kan voor iedereen zichtbaar zijn. Waarom en waartoe je dat doet is een stuk moeilijker te achterhalen, zowel voor de vraagsteller als voor de persoon in kwestie.

Het voorbeeld dat ik gaf, kennis maken met elkaar in de kerk, is helemaal niet vreemd. We doen het eigenlijk altijd wanneer we hier bij elkaar zijn om de liturgie te vieren. Nu bijvoorbeeld op vrijwilligersdag. Wel is het zo dat het accent dan niet zo zeer ligt op het individu, maar op de gemeenschap. In plaats van de vraag naar de persoon 'wie ben jij?'/ 'wat doe jij?,' staat de vraag naar de gemeenschap op de voorgrond: 'wie zijn wij?'/ 'wat doen wij?'.

Eerst 'wie zijn wij?'. In het zojuist gelezen fragment uit zijn eerste brief aan de Korintiërs gebruikt Paulus een prachtig beeld waarmee hij een antwoord geeft op deze vraag. Wij zijn met elkaar een lichaam. Ieder van ons heeft een eigen plaats zoals de verschillende delen van het lichaam. Er is het oog dat kijkt en aandacht geeft. Er is de voet die op weg gaat en voortgang bewerkt. Er is het hoofd dat de omgeving in zich opneemt en richting wijst. Er is de hand die aanraakt en gemeenschap sticht. Wie zijn wij? Niet meer en niet minder dan een levend orgaan. Sterker: niet meer en niet minder dan het lichaam van Christus.

Dan 'wat doen wij?' Dat lichaam laten werken. Vanuit de eerste lezing waren we al overtuigd geraakt dat het hoofd niet tegen de voet kan

zeggen 'ik heb je niet nodig'. Alle leden van het lichaam hebben hun eigen noodzaak, de zwakste zijn misschien wel het meest noodzakelijk. Wat dat betekent, leren we zonder omhaal van woorden uit de tweede lezing: ik was naakt, ik had dorst, ik was ziek, ik was gevangen. Wat doet het lichaam van Christus? Het komt in beweging. 'Wie zijn wij?' komt in verbinding met 'wat doen wij?'. Geloof vindt aansluiting bij liefde. Wat een prachtwereld waar zijn en doen samenvallen in het lichaam van Christus. Soms vangen we er een glimp van op. Zoals in 'Je kwam me tegen', het vrijwilligerslied van twee mensen onder ons. De tekst van Jos Blom en de muziek van Paul Keijzers ademen op de boodschap van Mattheus 25. Laten we zingen.

Vredeswens

Eeuwige, versterk in ons de moed om werkelijk het lichaam van Christus te zijn en te doen. Laat ons vredestichters zijn, door vrede te schenken en vrede te ontvangen, niet alleen in onze Antonius van Padua-gemeenschap, maar ook daar waar wij wonen en werken, zo bidden wij U, die de vrede zelf zijt. Amen

Voorbeden

Eeuwige, wij bidden tot U: behoed onze geloofsgemeenschap. Inspireer ons en in het bijzonder de vrijwilligers. Dat wij onze handen en harten openen voor elkaar en het niet opgeven te blijven zoeken naar nieuwe wegen om werkelijk gestalte te geven aan het lichaam van Christus
Laat ons zingend bidden:

Eeuwige, tot U bidden wij:
Stem ons af op elkaar, schep in ons de ruimte om de ander te erkennen en te waarderen.
Dat wij de vreemde en het vreemde niet de toegang tot ons leven ontzeggen;
Leer ons luisteren naar elkaar;
Maak ons gevoelig voor Uw waarheid in mensen.
Laat ons zingend bidden:

Eeuwige, tot U bidden wij:
Dat wij vatbaar blijven voor dromen en daden die een betere geloofsgemeenschap en een betere wereld nabij brengen; dat wij de moed

niet verliezen om ruimte en warmte te scheppen waar dit onmogelijk lijkt;
dat wij dankbaar blijven voor het wonder van ons bestaan.

Laat ons zingend bidden:

God, onze Vader, Jezus heeft gezegd: "Alles wat jullie doen voor de
minsten van de mijnen, heb je voor Mij gedaan." Wij vragen om uw zegen
op onze weg naar U en naar de mensen.

Wij vragen het U door Jezus, uw Zoon en onze Heer.

Zending en zegen

Eeuwige, laat dit huis een plaats zijn
waar vreugde en verdriet gedeeld worden
waar onmacht en levensmoeite niet over het hoofd gezien worden.

Eeuwige, maak dit huis tot een plaats
waar wij ons thuis voelen
waar wij geborgenheid en veiligheid ervaren.
Moge de Heer u zegenen en behoeden.
Moge de Heer de glans van zijn gelaat over u spreiden en u genadig zijn.
Moge de Heer zijn gelaat naar u keren en u vrede schenken.

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
